

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jsaac presbytero. Cap[itulum]. lxxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iunij occurrentibus s. Fo. cxxxi.

fustibus cedi inventur. Statimq; brachia missiorum arefacta obstupuerunt: sed oratibus sanctis eis deus restituta sunt. Quo miraculo multi gentilium conuersi fuerunt ad christum. Tunc subente tyburnio sancti in carcerem recluduntur: et per tria annos sine cibo dimisstur. Post tres vero dies angelus domini ad eos descendit: quos et celico pane refecit: totusq; carcer nimis claritate resulfit. Eustodes vero velut mortui obdormierunt. Eiusdem episcopi qui nuper conuersi fuerant cum sorore eorum pergentina ad sanctos visitando eadem nocte venissent: et custodibus munera detulissent: ut illos ad sanctos intrare permittentes: carcerem apertu inuenientes: et custodes dormientes ad sanctos ingressi sunt: et baptizans lavacrum expetebant: etsq; ut abirent suadebant. Sancti vero martyres eos baptizandos ad cornelium quendam presbyterum misserunt: et quod nullatenus abire volebant responderunt: eo quod ad martyrium festinabat. Sicq; illi ad cornelium accedentes baptizati sunt fere sexaginta viri. Sequenti die tyburnius hec audiens: eos eductos super carbones ardentes nudatus plantis stare fecit: sed eterno sporum Ihesus permanuit. Tunc statu iouis adducti mandauit: eosq; illa adorare suavit. Et postquam illi oratione fuderunt: idolum in puluerem redactum est. Quo miraculo ducenti paganozum conuersi sunt et clamantes christum verum deum furore gentilium usque ad mortem celi: semitui relicti sunt. Tunc tyburnius insit pergentinum et laurentinum fratres capitem subire sententiam. Quorum corpora pergentina soror illoz cum alijs pluribus episcopis noctu surrepta longe a civitate arretina fere milie passibus sepelius. iiii. nonas iunij.

De sancto Lifardo confessore. Cap. lxxii.

Lifardus presbyter et confessio sancti leonardi magni germanus fuit tpe sancti remigii archiepisci remensis. et clodouei regis francorum: ut dicitur infra in legenda sancti leonardi. viii. idus nouembri. Hic cum beato leonardo fratre suo relata curia regalis sancto remigio archiepiscopo adhescit: et ab eodem in sacerdoti dignitate consecratus est. Post hec associatus leonardo aurelianum predicatorum verbum domini deuenerunt. Et in quadam cenobio aliquadiu insimil seruientes domino permanerunt. Cum autem lifardus super ripam ligaris solitariam vitam elegisset: et leonardus per sancti spiritus admonitionem in aquitaniam predicare disponeret: osculantur se ab inusecum discesserunt. Sicq; lifardus omni vite sue tpe in eodem loco brevi tugurio locatus letumus et contemplationi intentus perseverauit. Et. iiii. nonas iunij in pace quietus. Unius corpus a reliani tumulatum miraculos coruscatur.

De sancto Isaac martyre. Cap. lxxii.

Isaac monachus et martyr apud ciuitatem cordubensem passus est. Qui cum esset annos xvii. feruente persecutione: gladio pro fide christi necatus cum palma martyris a regna celestia convolauit. iiii. nonas iunij. Hec hieronymus in martyrologio suo. Et inde adest.

De sancto Isaac presbytero. Cap. lxxiiii.

Isaac antiochene ecclesie presbyter corinuentissime vita: er. perspicue sapientie clarus fuit. Qui aduersus nefariorum et encrytianos multa scriptissime dicit. Antiochene quos viribus sue excidium elegit metro deplorasse narratur. Claruit autem leonis primi reportibus. Hec gemmadius de illustribus.

De sancto Isaac confessore. Cap. lxxvii.

Isaac abbas et confessio de syrie partibus ad spoletanam ciuitatem denenit: ingressusq; ecclesia a custodibus petiti ut sibi quantum vellet licentia concederetur orandi quod et obtinuit. Et cum diebus tribus et subsequentibus noctibus indefessus orationem continxasset: et hoc unus ex custodibus cerneret: instantius superbie spiritu: cepit impostorem claram: quise triduo ante oculos hominum ostendimularet. Et cum virum dei alapa per cussisset: repente spiritus illum malignus inuaserit et ad viri sancti vestigia stravit: et q; Isaac inde ipsum expellerer acclamauit. Unius tamen viri peregrinum nomen adhuc ignorabatur: moxq; ut vir dei super eum incubuit: malignus spiritus qui eum inuaserat abscessit. Quo miraculo clavis stupefacti virum domini reverenter habere coeperunt eisq; multa per edificando monasterio obtulerunt. Ille autem nihil horum accipiens deserto locum repperit ibi sibi humile habitaculum construxit: mulerosq; ibidem discipulos congregauit. Hic propheticus spiritu claruit: et miraculis coruscauit. Die quadam in horto monasterii vangas discipulos hora vespertina iacrare precepit: quod futurum erat spiritu dei prenoscens. Cum autem nocte ad matutinum cum fratribus surrexisset: pulmentum operariis coqui iussit: factosq; summo mane ipsius ad hortum deferrit mandauit: ubi quod vangas factari fecerat tot laborantes inuenit. Ingressi quippe fures fuerant: sed mutata mente per spiritum vangas apprehenderant: et usquaq; sanctus ad eos peruenit horum colere non cessauerant. Quos ille clementer salutauit pulmento refecit et de malo proposito quo venerabat redarguit atque collectis oleribus oneratos remisit. Cum quidam scissis pannis obstiti et

iij